

KS. OSTROWICZ LEONARD JAN (1831-1900)

Leonard Jan Ostrowicz przyszedł na świat 30 października 1831 roku w Gostyniu, jako syn Walentego i Teodory z Moralińskich. Początkowo nauki pobierał od swojego ojca, który był nauczycielem szkoły elementarnej. Następnie uczęszczał do gostyńskiej szkoły elementarnej, do gimnazjum w Lesznie oraz do Gimnazjum Św. Marii Magdaleny w Poznaniu. W latach 1852-1856 kształcił się w seminariach duchownych w Gnieźnie i Poznaniu. Święcenia kapłańskie otrzymał w 1856 roku. Jako wikariusz pracował w Kościanie (1856-1857), Śremie (1857) oraz Buku (1857-1861). Następnie został proboszczem w Błociszewie (1861-1864) i Mórce (1864-1866). Po konflikcie z władzami pruskimi w 1867 roku przeniesiony na wikariusza do Lubasza (1867). Niedługo jednak po tym został proboszczem w Uzarzewie (1867-1886), niedaleko Poznania, a następnie w Rogoźnie (1886-1900). W 1898 roku został szambelanem papieskim.

Leonard Jan Ostrowicz zaliczał się do wybitnych i znanych księży swego czasu. Szerokim rozgłosem cieszyły się jego kazania oraz mowy pogrzebowe. Część z nich ogłaszał drukiem np. *Mowa na cześć poległych pod Somo Sierrą Polaków...*, *Mowa żałobna na cześć Ludwiki z Szczanieckich Koczorowskiej*, *Kazanie na dzień Niepokalanego Poczęcia...*, *Mowa żałobna powiedziana w Buku dnia 23 marca 1885 na pogrzebie Władysława Maurycego Grzymały Niegolewskiego...* W 1905 roku ukazały się zbiorowe *Mowy żałobne i kazania przygodne*.

Godną podkreślenia jest odważna postawa ks. Leonarda Ostrowicza w obronie kościoła w czasie Kulturkampfu. Potrafił łączyć gorliwość w sprawach kościelnych z aktywnością społeczną i narodową. W 1862 roku za patriotyczne kazanie i procesję na uroczystości w Niegolewie został ukarany więzieniem. Dwa lata później za obrazę landrata Madaia (prześladowcy powstańców) aresztowany, a następnie ukarany grzywną. W 1872 roku przetłumaczył książkę F. Dupanloup *Pour le patrie*. Należał do Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Poznaniu.

W 1885 roku został wybrany w okręgu wyborczym Śrem-Środa-Września do sejmu pruskiego. Mandat piastował przez XVI kadencję sejmową (1886-1888). Już na pierwszym wystąpieniu w dniu 22 lutego 1886 roku wystąpił przeciwko ustawie kolonizacyjnej. Podkreślił polityczny charakter ustawy, napiętnował ją jako prawo wyjątkowe, przekreślające zasadę praworządności i osobistej wolności. Duży rozgłos zdobyła również jego mowa wygłoszona na sesji w 1887 roku. Karierę poselską ks. Ostrowicz zakończył na jednej kadencji, prawdopodobnie nie chcąc popaść w konflikt z władzą kościelną ugodowo nastawioną za rządów arcybiskupa J. Dindera (1886-1890). Zmarł po długiej chorobie w Rogoźnie 9 stycznia 1900 roku i tam został pochowany.